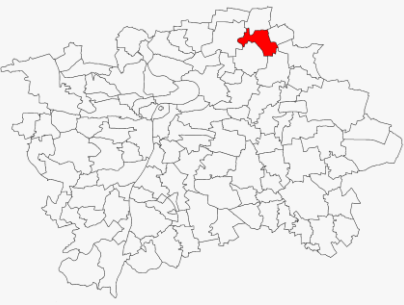

Katastrální území	ČAKOVICE	
Připojeno ke Praze	1968	
Městská část	Čakovice	
Správní obvod	Praha 18	
Obvod hl. m. Prahy	Praha 9	
Údaje o linkách k datu 31.12.2024		
Textový popis k roku 2001	Počet obyvatel 2021: 8807	
Poslední úprava obsahu: 19.1.2025 14:22	Rozloha: 383,0 ha	

Linky MD ČAKOVICE			
linka	*	†	
tr-070	28.10.1872	30.06.1994	
a-103 (E)	19.11.ž1946	31.10.1997	
a-120 (O)	02.05.1947	23.08.1952	
t-58/I	24.08.1952	08.07.1965	
a-58	09.07.1965	28.11.1965	ND
a-141	29.11.1965	31.01.1988	
a-152	29.11.1965	20.08.1967	
a-153	21.02.1966	20.08.1967	
a-154	15.04.1967	25.08.1968	
a-158	26.08.1968	08.05.2008	
a-140/II (159)	26.08.1968	31.01.2024	
a-166	19.05.1969	28.11.2009	
a-110	09.06.1969	08.05.2008	
a-509 (357)	01.11.1971	29.08.2008	noční
a-184	04.06.1973	11.05.1975	
a-152/II	03.12.1973	04.02.1975	
a-195	09.05.1974	31.01.1988	
a-202/II	05.02.1975		
a-156	06.04.1981	31.01.1988	
a-233/II	27.10.1981	29.08.2008	
a-262	28.12.1981	31.01.1988	
a-263	28.12.1981	31.01.1988	
a-209/III (269)	28.12.1981	31.01.1988	
a-209/II	03.01.1983	27.09.2001	
a-428	02.09.1985	30.06.1989	Šk
a-458/II	01.04.1988	22.11.1990	úcelová

a-459	01.09.1988	22.11.1990	úcelová
a-351	11.01.1992		příměstská
ž-S3 (tr-070)	01.07.1994		
a-210/III	02.09.1995	29.08.2008	
a-305	01.07.1996	08.05.2008	příměstská
a-365	01.10.1999	06.04.2015	příměstská
a-366	01.10.1999	08.05.2008	příměstská
a-377	24.01.2000	08.05.2008	příměstská
a-195	30.09.2001	29.08.2003	
a-368/II	30.09.2001	25.06.2004	příměstská
a-348/II	15.12.2002	12.12.2009	příměstská
a-358/II	04.03.2007	08.05.2008	příměstská
a-305/II	09.05.2008	29.06.2018	příměstská
a-151	30.08.2008	09.10.2010	
a-911 (511)	30.08.2008		noční
a-134/II	30.08.2008	28.11.2009	
a-195	30.08.2008	14.10.2016	
a-158/II	29.11.2009	01.11.2024	
a.110	29.11.2009		
a-209/III (269)	13.12.2009	03,01,2021	
ž-S34	01.10.2013		
a-166/II (295)	10.10.2010		
a-275/IV (575)	02.09.2015		Šk
a-159/II	14.12.2015	14.10.2016	
a-257/III (557)	18.01.2016		Šk
a-136	15.10.2016		
a-915/II	08.10.2017		noční
t-58/II	15.10.2022		pravidelný provoz od 01.02.2024
a-185	02.11.2024		
a-276/III	02.11.2024		Šk
a-302/II	01.12.2024		příměstská

ČAKOVICE, MIŠKOVICE, TŘEBORADICE

V severní části Prahy leží městská část Praha-Čakovice. Tvoří ji tři katastrální území, doklad toho, že ještě v poměrně nedávné v době tu byly tři samostatné obce. Vlastní **Čakovice** známe už ze zakládací listiny vyšehradské kapituly datované rokem 1088, která je ovšem pádělkem 12. století. Dříve se ves jmenovala Čachovice nebo Čechovice, od toho odborníci usuzují, že původ můžeme spatřovat v osobním jménu Čach nebo Čech. V průběhu let se tu vystřídalo mnoho majitelů, a tak uvádíme jen některé. V nejstarším období tu byly tři poplužní dvory, každý s jiným vlastníkem, a to se pochopitelně projevilo i v určité nepřehlednosti zdejších vlastnických vztahů. Časem se většina čakovických pozemků dostala do vlastnictví benediktinského kláštera na Slovanech. Byly v jeho držení až do roku 1674, kdy je odkoupil hrabě Karel Leopold Caretto-Millesimo, ale už r. 1698 je prodal hraběti Františku Josefu Šlikovi, po

kterém je zdědili bratři z Weisenwolfu, ale od těch je koupila Šlikova vdova, která pocházela z hraběcího rodu pánů z Kolovrat. Ani v kolovratském majetku nezůstaly Čakovice dlouho. Vystřídaly se tu ještě další šlechtické rody – z Klebelsberku, Desfoursové a kníže z Auer-sperku. V roce 1827 čakovické panství zakoupil Remedius Tomášek a po něm (r. 1849) vídeňský obchodník Alexander Schöller. V roce 1849 se na základě zavedení obecního zřízení staly Čakovice samostatnou obcí. V roce 1926 byly povýšeny na městys – tento statut ale právní předpisy o obcích po roce 1945 už neznaly, a tak v obci existoval jen místní (nikoliv městský) národní výbor. Pravděpodobně v roce 1960 se součástí Čakovic staly i Miškovice a Třeboradice (ty podle některých údajů v roce 1964) a v této podobě byla obec v roce 1968 připojena k hlavnímu městu.

Kdysi zde bývaly dvě tvrze. Jedna, starší, bývala u tzv. dolejšího dvora, pravděpodobně v blízkosti dnešního náměstí Jiřího Berana. Pobořena byla za třicetileté války a od r. 1648 o ní není zpráv. Druhá tvrz stávala u tzv. prostředního či Aronovského dvora. V poslední čtvrtině 18. století byla přestavěna na zámek a o sto let později upravena v zásadě do současné podoby. K zámku přiléhají hospodářské objekty a park. Už v roce 1352 je doložen čakovický kostel sv. Remigia, jediný toho názvu v českých zemích. Původně románský kostel byl barokně přestavěn v roce 1735 a další přestavby se uskutečnily v letech 1878-1881, kdy získal pseudorománskou podobu. V roce 1842 postihl obec velký požár, při kterém shořela skoro polovina domů; při nové výstavbě byla založena dnešní komunikační osa ulic Cukrovarské a Dr. Marodyho. V roce 1910 byl zavezen obecní rybník a upraveny povrchy vozovek.

Čakovice se proslavily především svým průmyslem, zejména cukrovarem, v němž byl zahájen provoz již v roce 1851. Cukrovar významně ovlivnil další rozvoj obce, ve které na přelomu století žilo už přes 2 tisíce lidí. Dnes je většina jeho areálu pronajímána jiným firmám. Další průmyslové podniky jsou mladší, historie bývalých ZPA Čakovice sahá například do roku 1927. V roce 1981 vznikl na západní části čakovického katastru rozsáhlý masokombinát, dnes už ale svému původnímu účelu neslouží a místo něho tu existuje supermarket Globus. Novým závodem z poslední doby je výroba suchých maltových směsí Calofrig Borovany. Továrna Avia (dnes Daewoo Avia), ve které nalezlo zaměstnání mnoho čakovických občanů, už leží na katastru Letňan.

Ves **Miškovice** je doložena až v roce 1436. I zde se vystřídali různí, upřímně řečeno poměrně málo známí majitelé. V roce 1623 je koupili benediktýni a připojili je k čakovickému panství. Většinu další historie už měla ves podobnou s Čakovicemi, jen v 19. století se tu na čas objevila i známá jména – hraběnka Žofie Chotková a po ní Černínové z Chudenic. Miškovice byly vždy zemědělskou obcí a nenajdeme tady ani žádné významnější památky. Nedaleké **Třeboradice** (jméno značí ves lidí Třeboradových) známe od roku 1167, kdy patřily Vitmarovi z Třeboradic. Část zdejších pozemků později patřila kapitule Pražského hradu. Také zde se vystřídalo mnoho majitelů, v roce 1463 koupila Eliška Kostková z Postupic tvrz Tryskovice, která stávala u Třeboradic; z dalších známějších uvedme alespoň Jaroslava Staršího ze Šternberka a v roce 1631 Albrechta z Valdštejna. V 18. století se Třeboradice staly součástí černínského panství ve Víně. Ze zdejších památek vzpomeňme původně gotický kostel Nanebevzetí Panny Marie, přestavěný barokně v 18. století. V obci najdeme stavení označované jako Slaviborův dvůr, který byl v 18. století označován jako zámeček. Jméno připomíná legendu, podle které se v Třeboradicích narodila sv. Ludmila, dcera pšovského knížete Slavi-bora, manželka prvního českého knížete Bořivoje a babička sv. Václava. Třeboradice jsou v moderní době známé především zdejší rozsáhlou teplárnou (správně výtopnou), která dnes tvoří významný uzel na trase tepelného napáječe Mělník – Praha.

Čakovice i s Miškovicemi a Třeboradicemi leží stranou hlavních cest. Od 28. října 1872 tudy vede železnice; výpravní budova zdejšího nádraží byla postavena v roce 1875. Podoba nádraží byla ovlivněna i blízkými průmyslovými závody, a to nejen čakovickým cukrovarem, ale také továrnami v Letňanech a bylo sem zaústěno několik významných vleček. Až do první světové války jezdilo přes Čakovice pět párů vlaků, končících v Praze na dnešním Hlavním nádraží. Později některé vlaky jezdily i na Těšnov a jejich počet rostl. Například v roce 1976, tedy dávno po připojení ku Praze, bylo v Čakovicích k dispozici 12 párů vlaků každý den a 3 další v pracovní dny.

Jako první autobusová linka v této oblasti je zaznamenána soukromá linka Praha – Kostelec n. L. v roce 1912. Její konkrétní vedení, zastávky ani doba provozování nejsou zatím známy. V prvorepublikovém období se zde dominantním autobusovým dopravcem stala Autodopravní společnost a.s. V roce 1926 zahájila provoz na staronové lince Praha – Kostelec n. L., vedené z Vysočan přes Čakovice a Miškovice; již v roce 1931 jsou na ní provozovány i samostatné spoje Praha – Čakovice. Z důvodu válečné výroby ve zdejších podnicích se provoz této linky udržel v omezeném rozsahu i přes celé období německé okupace. Zůstala zachována i po zestátnění dopravy (to již vedená z autobusového nádraží Florenc) jako kmenové spojení z kostelecka prakticky až do roku 1999 (i když s několika dílčími změnami trasy a úpravami ve vztahu k trase B metra), kdy byla nahrazena linkami Pražské integrované dopravy. Po převzetí autobusové dopravy ADS podnikem ČSD od 1. června 1947 byla vytvořena samostatná linka 3102 Praha – Čakovice, tvořící poměrně dlouhé období určitou konkurenci či doplněk linkám Dopravního podniku, které jsou popisovány dále. Zajišťovala totiž spojení z oblasti Vysočan, které v síti Dopravního podniku bylo uskutečnitelné podstatně komplikovaněji. Již v provozu ČSAD pod číslem 01009 byla v roce 1955 prodloužena do Třeboradic, kde po dlouhé době zajistila opět základní dopravní obsluhu. (Jako první veřejná doprava je zde zaznamenána linka 2222 ADS v roce 1930, po roce 1932 však o jejím provozu již další doklady nejsou). Teprve po zavedení linky Dopravního podniku č. 152 z Vysočan se význam linky 01009 pro spojení z vlastních Čakovic do Prahy výrazně snížil a po zavedení linky 166 do Třeboradic zanikl zcela; od roku 1969 pak až do roku 1994 sloužila pro vnější spojení z Letňan přes Třeboradice do Měšic, resp. Čakoviček. Velký význam průmyslových podniků v letňansko-čakovické oblasti způsobil, že sem dopravní spojení po válce začal zajišťovat i pražský Dopravní podnik, ačkoliv obec ležela daleko od pražských hranic. Nejdříve se tady objevila autobusová linka **O** navazující na předválečnou stejně označenou linku ze zastávky Prosecká (U kříže) do Prosecké kolonie. Byla postupně prodlužována a od 2. května 1947 jezdila až do zastávky Čakovice, Avia. Od 31. prosince 1951 měla číslo 120. Brzy po „očku“ začala do Čakovic dojíždět i linka **E** (pozdější č. 103) od zastávky Střelná. V úseku Dáblice – Čakovice, Avia jezdilo zpočátku jen několik spojů ve všedních dnech. Určitě nejznámějším dopravním prostředkem, spojujícím Prahu a Čakovice, se však stala trolejbusová linka č. 58, která poprvé vyjela 24. srpna 1952 a nahradila autobusovou linku č. 120. Původně se počítalo s tím, že linka povede až k ZPA, avšak čilý ruch na železniční trati a cukrovarské vlečce s úroňovými přejezdy byl důvodem, proč byla linka nakonec ukončena „před závorami“ velkou jednostopou smyčkou dnešními ulicemi K Avii, Za Avii a Cukrovarskou. Není možná bez zajímavosti, že se počátkem 50. let vážně připravovala i výstavba tramvajové tratě z Vychovatelny do Čakovic, protože trolejbusová doprava v některých obdobích jen těžko zvládala množství cestujících. Trať měla vést přibližně v trase dnešní Liberecké, Cínovecké a Kostelecké ulice s ukončením poblíž trolejbusové smyčky. Z projektu nakonec sešlo.

Trolejbusy byly na dlouhá léta zdejším základním dopravním prostředkem. Jejich provoz byl nakonec zrušen v souvislosti s novou koncepcí MHD v Praze, avšak o něco dříve, než se plánovalo. Havárie vozovky v oblasti Krocínky si vynutila zavedení náhradní autobusové dopravy od 9. července 1965. Od 29. listopadu 1965 byla doprava do Čakovic zajišťována již trvala autobusovou dopravou v přechodném uspořádání s linkami č. 141 a 152, později i 153. Definitivní stav nastal po dokončení komunikačního systému v oblasti dokončovaného sídliště Prosek a v souvislosti s připojením Letňan a Čakovic ke Praze v roce 1968. Linky 152 a 153 byly nahrazeny linkami 158 a 159, přičemž části spojů 158 byly nově obslouženy Miškovice; od 26. srpna 1968 sem jezdil ve špičkách každý druhý, dopoledne každý čtvrtý, v neděli každý třetí a večer každý spoj této linky, jinak ukončené u ZPA Čakovice. Dne 18. května 1969 byl slavnostně zahájen provoz na nové lince č. 166, již byly zapojeny na síť pražské MHD i Třeboradice. Pozdější rozšíření letňanské Avie se zrušením části ulice Beranových a výstavba letňanského sídliště znamenaly přeložení linek z vžitých směrů na jiné komunikace a později i zásadní změny linkového vedení. V současné době je několika linkami zajištěno spojení k metru, ke stanicím Palmovka, Českomoravská, ale i Nádraží Holešovice.

